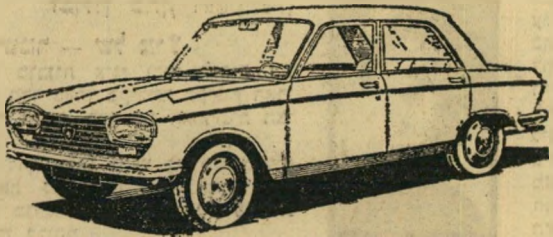

200 פרסים

מצפים לך במיבצע החדש של

"ידיעות אחרונות"

מכונית פג'ו-204 (1966).

(כולל מסים).

טיסה מסביב לעולם

(כולל איכסון ומסים)

טלביזיה "פילוט"

מכונת כביסה "אמקור-קומפקט 5"

טיסה הלוך וחזור ללונדון, לתחרויות גביע הכדורגל

40 תלושי קניה בכל בו שלום ב-100 ל"י, ו-150 ל"י

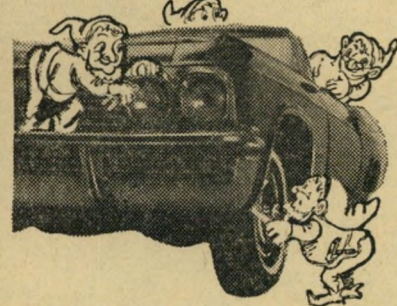
פרסי ספרים ב-50 ל"י

הצטרף למישאל המהנה והכדאי

ענין של אופי

פרטים יום יום ב"ידיעות אחרונות"

שלי Shely

- צפויים לכסאות,
- מראות כנורמיות
- אבזרי כביחות,
- אבזרי נוחיות ונוי

● רצפות למכוונות (שטיחים) מסיבי קוקוס חנות ומחסן מרכזי רח' השפלה 3 פנת רח' השרון 19, (ע"י חברת "פיקאס" בע"מ), טלפון 30607.

סניף חיפה, רח' אלנבי 3 טלפון 524391

סניף באר-שבע רח' בית אשל 23, טל. 4533

סניפי החברה לאבזורים ברחבי הארץ.

שלי Shely
שלי Shely
שלי Shely

מכתבים

שיירת האחוה

קראתי בעיון את הכתבה שלכם על "שיירת האחוה" (העולם הזה 1485). והצטרפתי מאד שלא הצטרפתי אליה. פשוט לא העייתי על דעתי שהיא התפוך למיפגן כל-כך חשוב למען השחיון והצדק במדינה.

תוך כדי קריאה עלתה בליבי שאלה, שאני חושב אותה למרכזית בכל הפרשה.

והו השאלה: ב"שיירת השבת" לירושלים חסמה הדרך משטרה את הדרך בפני השיירה, כטענה שהמון דתי מחכה לה בעיר ור

דרורי

שזה יגרום לשיפוט-דמים. ב"שיירת האחוה" לא חסמה המשטרה בפני השיירה את הדרך לנתניה. היא ידעה כי הכול של אלפים אנשי-פוגרום שוחרים ללב המתין לשיירה בכניסה לעיר, אך לא עשתה שום דבר כדי להחיר את השיירה. לפי הכתבה, אנשי-השיירה עצמם הם שהחליטו שלא להיכנס לנתניה, אחרי שהוזהרו על-ידי המודיעין הפרטי שלהם.

באותה כתבה נאמר כי מטוס-סיוור של המשטרה חג כל הזמן, עוד מתל-אביב, מעל לשיירה — כך שהמשטרה ידעה כי השיירה מתקרבת לנתניה, וכי בנתניה מחכה לה המון המוסת.

זה משאיר מקום רק למסקנה אחת: שמגן גנון-החושן אמנם יתכנן מלכודת-מחת ל"שיירה" אחרי שהיועץ לעניינים ערביים הכין את הקרקע על-ידי הודעת-ההסתה שלו בדרויו.

צריכים להודות שזה תכנון מחוכם מאד. ההמון הפצוע היה רוצח את אורי אבנרי ואת אנשי השיירה. המשטרה היתה מתערבת (קצת במאוחר, כמובן) כדי להציל את הנרתיים — וכך היתה משיגה את מבוקשה ונפטרת אחת ולתמיד מן הכוח החדש במדינה, וגם היתה מופיעה בעיני הציבור כשומרת חוק וסדר.

אבי דרורי, תל-אביב

... בשם אלפי בני נתניה הטובים, השואפים לשלום ולחופש, אני מבקש מכם סליחה ומחילה.

לא זאת נתניה! בואו אלינו, ואנחנו נוכיח לכם מה דמות עירנו — לא כשמנגנון מסויים בוחש בחלאה, אלא כשהאנשים ה"גוונים נחלצים להגנת כבוד עירם. (אגב, אני איש חרות, והצבעתי ח"ל.) יורם אג, נתניה

בכתבה שלכם היה חסר משהו חשוב מאד — מה נעשה באותו זמן בטייבה. הסתובבו בכפר עשרות מכוניות של המש"ט. ראינו את האווירון למעלה. היו בטח אלף שוטרים עם כובעי-פלדה ויודיות של טוריות בסביבה.

היו הרבה שוטרים רכובים על סוסים, שהסתובבו בשדות מסביב לכפר והיכו ש' אנשי השיירה יבואו ברגל דרך השדות.

היו גם לפחות תמישים כלבים של המש"ט. שרצו להשתמש בהם נגד אנשי ה"שיירה, אם היו מגיעים למקום. אנחנו לא נשכח את היום הזה. כי לא היה לנו יום כזה כזו מאז מיבצע-סיני, בערב של כפר קאסם.

נעשה לנו טוב על הלב לחשוב שהפעם כל זה מגוייס נגד יהודים, הרוצים לעזור לנו. קורא, טייבה

לאחר כל פוגרום מחפיר באזרחים ה"ערביים בישראל (בראשון-לציון, ברמלה, ב"עכו ובנתניה) שומי עים אנו דברי הס' תייגות מפי דוברי המשלה.

אפשר היה לקבל את הדברים האלה ברצינות, ולנסות ל"האמין בכנותם, לר" לא ההתנפלות הפר" אית של המשטרה על "שיירת האחוה" של תנועת העולם הזה — כוח חדש, ומעשה ההפקרות ה"אלימה כלפי ח"כ אבנרי. מעשים אלה מוכיחים את ההיפך — את צביעות הממשלה.

קמינסקי

גרועה מן הצביעות היא מניעת האפשרות מאנשים נאורים, מקרב הציבור היהודי, ל"בטא את הודהותם עם קורבנות הפוגרומים, כפי שהדבר נעשה ביחס ל"שיירת-האחוה". פעולת-המנע של הממשלה (הכוללת הפעם את מפ"ם), מהווה הודהות עם הפורעים בערבים.

על כך ראוייה הממשלה ושלוחותיה לגי" נוי חריף ביותר, ויש מקום להציג שאלות גם לעבר הגופים הציבוריים האחרים — מפלגות, אגודות, אירגונים ותנועות-נוער — הדוגלים באחדות עמים: היכן אתם? מה פירוש שתיקתכם? עם מי ועם מה אתם מזדהים למעשה בחוסר המעש שלכם, ונוכח המעשים המחפירים הנעשים כאן בארץ?

אברהם קמינסקי, חיפה
הקורא קמינסקי, שאמו ואחיו נהרגו על-ידי הנאצים, התפרסם בהפגנת-היחיד שלו נגד השגרירות הגרמנית בתל-אביב.

מכתבי מופנה הפעם אל הבריונים הלא-מניים בנתניה, ואל כל דומיהם בארץ כולה. האם לא ידוע לכם, שמאבק למען שיחי זכויות היהודים בארצות הפורה היה מבורס על העקרון של שוויון כל אורחי ה"מדינה, ללא הבדל דת ומוצא?

היתכן שבארצנו, בה אני מהמים רוב, נתייחס אחרת למיעוטים היושבים בינינו? האם עלה אירפעם על דעתכם, שבהתנהגות חכם הגסה, הבלתי-אנושית וצרת-המוח אתם דומים לפורעי יהודים ("המאה השחורה") ברוסיה הצארית, לנאצים באירופה, ולגזענים ("הקורקוט-קלאן") בארצות-הברית?

אולי כדאי להשמיע באוזניכם מה היתה דעתו של תיאודור הרצל (שרבים מביניכם נמנים בחדאי עם מעריציו) על היחס לבני אדם לא-יהודיים במדינת-היהודים אותה חזה. למשל: "אין אנו שואלים לדעתו של האדם ולגזעו", או "סיסתנו צריכה להיות כיום ולתמיד: כן-אדם, אחי אתה!"

דברי אלה מכתנים רק להמונים המוסתים, ולא לבוגהיגיהם ולמארגניהם החשוכים. אלה, האחרונים — ויהיו מי שיהיו — אינם ראויים לחיכות ולהסברה, אלא רק ליריקה ב"פנים.

ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

שיירת האחוה לא היתה מיועדת לפגוע בבטחון המדינה — ההיפך, היא נועדה לקרב בין היהודים לבין הערבים, נפגעי ההתפרעויות בנתניה. לכן יש לפנות אל הציבור היהודי וה"ערבי גם יחד, ולכל אלה הלוחמים למען שחיון: לא לשקוט ולא לנוח, אלא לעורר את הציבור נגד כל הפוגרומים, ונגד מעשיה ומחדריה של הממשלה.

יגאל גרצ'ר, נתניה

כמשתתף בשיירת האחוה של תנועת העור"לס הזה — כוח חדש, ברצוני להודות מעל דפי השבועון לכבוד שר-המשטרה בכור שיטרת.

התנהגותך והתנהגות פיקודיך ראוייה להערכה ולכבוד, כי דינו של אדם החפץ בשלום ובשחיון, בין האזרחים היהודיים והערביים בישראל, להיות מוכה באלה, לא מהגודל הרגיל, אלא בגודל כפול.

לך לא יהיה עתיד פוליטי כשיבוא ה"שלום, ואילו לנו, הלוחמים היום לשלום ול"שחיון, כל העתיד לפנינו.

נתן זהבי, תל-אביב

מדכא היה לראות את השוטרים מניפים אלות, ללא כל התגרות וללא כל אבחנה, על יושבי הכביש, בקבלם עידוד מקבוצת הבריונים הנתנייתים. המראה היה דומה לאלפי מראות אחרים, בשנות השלושים, שהעלו את הנאצים לש"טן בגרמניה.

גרשון ברמן, רמת-גן
פעם, בימי מלחמת-העולם השניה, היינו אנו היהודים עם גרדף. כעת, כהיותנו בארץ (המשך בעמוד 4)

גרצ'ר

זהבי